

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

De causa requietis Terrae in medio. Cap. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

illud dicere; sed ex opinione Pythagoræ, quæ in Timæo sectatur: Plurimi enim ex Pythagoreis asseruerunt, stante cœlo, volui terram; ut Philolaus, Heraclides Ponticus, atq; Ecphantus, & cum eis Niceta Syracusanus; vt in Academicis refert Cicero, auctoritate Theophrasti. Attamen ex opinione Platonis secùs proculdubio est sentiendum: quod manifestissimè patet; quia cœlum moueri affirmat, & factetur à nobis in terra positis seruari, & mensurari posse cœli motus; quod non continget, si terra volueretur in orbem.

De causa quietis terræ in medio.

CAP. X.

Vñ terra in vniuersi medio requietat, iure quis mirari poterit, & ad caussæ inuestigationem excitari: vnde eueniat, quòd ea saltem non decidat; & versus aliquam cœli partem cadat, & ruat. Quam difficultatem mouet Plato in Phædone: & cùm varias retulisset, reiecissetque caussas ab aliis relatas; demum afferens propriam sententiam, inquit: Persuasum mihi quidem est: primò, si est terra in cœli medio rotunda; nil ei opus esse, vel aere, vel alia necessitate eiusmodi, ad hoc, vt nunquam decidat; sed ad eam sustinendam satis id esse, quòd & cœlum vndique sibi ipsi simillimum est omnino, & terra vndique æquilibris: Res enim æquilibris, in similis alicuius medio posita,

sita, nec magis, nec minus potest in partem aliquam inclinari; cumque similiter se habeat, ab inclinatione permanet aliena. Hæc Plato. Aristoteles vero in secundo de cœlo cont. 90. hæc opinionem tribuit Anaximandro, & esse falsam ostendit; præsertim ex eo: quia pari ratione sequeretur, nec ignem, nec aliud corpus in medio collocatum, debere moueri. Insuper, quia terra, nedium non mouetur à medio; verum etiam ad medium tendit, cum fuerit extra medium collocata; non autem ruit versus partem illam cœli sibi propinquiorem. Proculdubio; si pro causa, solam indifferentiam, & æqualem distantiam à cœlo assignaremus; diminutè eam traderemus: at dum principia, & fundamenta Platonis perpendemus; ex eis, necnon ex indifferentia simul, conuenientem caussam colligere valebimus: nam, & per naturam, & per animam, & per conuenientem mundi formam, in medio terram requiescere percipiemus. Per naturam primo; quoniam id, quod per animam vniuersi est dispositum, per naturam fieri dicitur: dispositio partium mundi, pendet ex prouidentia per animam, & naturam medium. Id autem, quod à Platone dicitur de indifferentia; partim dicitur ex opinione aliorum satis apparente; partim dicitur, ut indicetur, terram requiescere in medio, ratione ordinis vniuersi; ut manifestetur, de ratione eius esse, ut æquæ distet à cœlo; cum ad illud se habeat, tanquam centrum. Consuevit

tamen in suis dialogis Plato, multa proferre ex aliorum sententia, & ad vulgi demulcendas aures: quæ à solerti Platonico debent deinde per potiora Platonis fundamenta, in convenientem sententiam redigi.

De Grauitate, & Leuitate.

CAP. XI.

Riplex in corporibus, quæ elementa dicuntur, consideratur grauedo: Vna est aduentitia; per quam dicimus corpora, quò magis mouétur, eò ferri velociùs, & quò feruntur velociùs, esse grauiora: Altera est naturalis propensio ad proprium motū. Postrema est grauedo essentialis; de qua loquentes, dicimus terram grauem, ignem leuem. Si loquimur de prima aduentitia grauitate; ea solum elementis conuenit, dum redeunt in suam naturam, & locum sibi competentein: & conuenit, non in principio, sed in progressu motus: & nō minus conuenit ætheri, & aeri, quam aquæ, & terræ. Cœlo hæc grauedo non conuenit, quia nunquam à suo loco, suave natura recedit. Secunda grauedo conuenit elementis dupli modo: primo, dum redeunt in suum locum; altero, dum feruntur in orbem: nam hæc grauitas nil aliud est, nisi propensio ad illum motū. Ex his duabus modis, primus non conuenit cœlo; quia non mouetur motu recto: alter verò maximè conuenit; quia maximè ad motum suum est pro-